

Hem tornat a Perafita

Dolors Godayol

Vuintanta dies sense ploure i dèiem: “Llàstima d’aquest mal temps!”. Entrem a l’església remugant precisament el dia que la natura ha decidit obsequiar-nos amb el regal més escaient per a l’ocasió. Ben segur que no ho ha fet per nosaltres, homes desagraïts. Però hi ha dues criatures innocents per a les quals s’ho valia: pluja neta i abundosa pel bateig dels dos minyons: aigua al carrer i a la pila: aigua rentadora, que sadolla la terra i amanyaga l’esperit. Aigua de primavera: nova vida: Vida nova, simbolitzada en la composició figurativa del baptisteri, producció artística que Joaquim Busquets Gruart ofereix a la comunitat de Perafita i que posa digne colofó a una tasca feta amb vocació i generositat.

Avui el temple ha acollit, no solament els perafitencs, sinó també amics i admiradors de l’artista, vinguts de diversos llocs del país, especialment de Sabadell, la ciutat natal del pintor.

Joaquim Busquets havia ja decorat el presbiteri de l’església, dedicada a Sant Pere, obra que fou inaugurada el 7 de novembre de 1993 (1). Aquest darrer treball, fidel a l’estil realista i a la tècnica que va caracteritzar l’estructura anterior, es compon d’un retaule central que representa la figura de Jesús rebent el baptisme de mans de Joan. Als costats, grups de fidels contemplen la cerimònia, reverents, mentre dos àngels semblen voler recollir l’ofrena per presentar-la a la cort celestial. Un colom, al·legoria de l’Esperit, plana sobre la pila baptismal en una clara al·lusió a la providència que els creients esperen rebre en ser-los administrat el sagrament que els ha de fer partíceps de la comunitat de fidels. De nou el concret i l’abstracte, la raó i la fe, la terra i el cel.

També en aquesta ocasió presideix la cerimònia monsenyor Josep Mª Guix, bisbe de Vic, qui, en l’homilia, es refereix a l’aigua com a símbol de la penetració de la Gràcia en l’esperit i, utilitzant la metàfora, afirma que els batejats són “empeltats en Jesucrist”, o sia, formen part de la naturalesa divina: “Vosaltres que heu empeltat arbres tantes vegades -diu, dirigint-se als pagesos de Perafita- entendreu perfectament la simbologia...”

En Marc i l’Aleix, doncs, tendrament amoiats pels cants d’un grup de joves que ha arribat de Vic per fer més íntima la celebració, tindran el privilegi d’inaugurar un baptisteri

renovat, que ha estat la creació artística i espiritual d’un fill adoptiu predilecte del poble que els ha vist néixer. Ells seran els primers transmissors del llegat que heretaran les futures generacions que faran pinya al voltant d’aquesta preciosa església del Lluçanès. No hi ha dubte que els seus progenitors s’esforçaran a explicar-los la importància d’aquest esdeveniment, del qual ells, encara bebès, han estat els protagonistes inconscients.

(1) “Quadern” es fa ressò d’aquell esdeveniment en els n.ºs 92 i 93.

